

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobkyne : **C. H.**, bývajúca v K., zastúpená JUDr. R. B., advokátom v K., proti žalovanému : **B.**, so sídlom v K., **o neplatnosť prevedenia na inú prácu a náhradu mzdy**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 19 C 670/1999, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 29. januára 2008 sp. zn. 1 Co 477/2006

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice II z 12. septembra 2006 č.k. 19 C 670/1999-161, ktorým bola žaloba žalobkyne o určenie, že jej preradenie na funkciu skladový robotník listom žalovaného z 28.5.1998 je neplatná a aby bola opätovne prevedená na svoju predchádzajúcu funkciu uvedenú v pracovnej zmluve a to prevádzkový technik ako aj mzdové nároky súvisiace s neplatnosťou prevedenia, zamietnutá s odôvodnením, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol správne, ak zamietol žalobu o neplatnosť jednostranného právneho úkonu prevedenia žalobkyne na inú prácu a to z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na takomto rozhodnutí vzhľadom k tomu, že bolo preukázané, že k platnému prevedeniu žalobkyne na inú prácu došlo iným právnym úkonom.

Žalobkyňa podala proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktoré odôvodnila ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., teda, že konanie je postihnuté inou

vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ súd prvého stupňa a odvolací súd sa zaoberali platnosťou dvojstranného právneho úkonu medzi účastníkmi súdneho konania prekročili rámec žalobkyňou vymedzeného predmetu konania a vo veci platnosti dvojstranného právneho úkonu konali aj napriek tomu, že v tomto smere nebol podaný návrh na začatie konania. V konaní pred súdom prvého stupňa ako aj v odvolacom konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, nakoľko bol v oboch súdnych konaniach prekročený rámec predmetu súdneho konania vymedzený v žalobnom návrhu žalobkyne z 3.6.1999. Navrhla preto rozsudky oboch nižších súdov zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k podanému dovolaniu zo strany žalovaného nebolo podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p.

Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku vecí právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Žalobkyňa v podanom dovolaní však nenamietala procesné vady (tzv. zmäzočnosti) v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. a tieto ani dovolací súd nezistil. Namietala, že predmetné konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) tým, že tak súd prvého stupňa ako aj odvolací súd sa zaoberal platnosťou dvojstranného právneho úkonu medzi účastníkmi súdneho konania a nie platnosťou jednostranného právneho úkonu žalovaného a to listom z 28.5.1998 tak, ako bol vymedzený v žalobe a teda prekročil rámec žalobkyňou vymedzeného predmetu konania vo veci platnosti dvojstranného právneho úkonu aj napriek tomu, že v danom smere nebol podaný návrh na začatie konania. K inej vade konania v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, môže dovolací súd prihliadnuť len za podmienky prípustnosti dovolania, v dôsledku ktorého sa preň otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku odvolacieho súdu.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému jej tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou odvolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti a námietok dovolateľky.

V dovolacom konaní nebola žalobkyňa úspešná a právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo žalovanému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142

ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: